

I
Prof. dr hab.
Marek Furmanek
Wspomnienia

Zakład Mediów i Technologii Informacyjnych
Uniwersytet Zielonogórski

MAREK FURMANEK

Urodzony 16 marca 1957 roku w Konopiskach, zmarł 26 lipca 2019 roku w Zielonej Górze.

Studiował na Wydziale Automatyki i Elektroniki Politechniki Śląskiej oraz w Moskiewskim Instytucie Energetycznym na kierunku elektronika, który ukończył w 1982. W 1990 roku uzyskał stopień doktora nauk technicznych w zakresie elektroniki w Moskiewskim Instytucie Energetycznym. Stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie pedagogika otrzymał w Rosyjskiej Akademii Nauk w 1999 roku.

Z akademickim środowiskiem Zielonej Góry był związany od 1982 roku, kiedy to podjął pracę na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze. W 1988 roku rozpoczął pracę w Instytucie Techniki Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego (WSP TK), gdzie kierował Zakładem Zastosowań Technik Komputerowych, a po przejściu do Instytutu Zarządzania Zakładem Teorii Informacji i Komunikacji Globalnej. Od 2000 roku pracował w strukturach ówczesnego Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych WSP TK. Współzakładał i kierował, funkcjonującą od 2001, Katedrą Mediów i Technologii Informacyjnych.

W latach 2012-2014 był prodziekanem ds. organizacji i rozwoju Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu. W 2014 roku został powołany na funkcję Dziekana Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego. Swoją pracę, jako Dziekan Wydziału Pedagogiki, Psychologii i Socjologii, kontynuował w latach 2015-2019.

Należał do specjalistów w zakresie pedagogiki medialnej. Zajmował się badaniem struktur informacyjnych w komunikacie multimedialnym, mediami i technologiami informacyjno-komunikacyjnymi w procesie kształcenia, pedagogicznym oddziaływaniem mediów i technologii informacyjnych w różnych grupach społecznych, komunikacją społeczną w Internecie, problemami kształcenia na odległość.

Wypromował pięciu doktorów z zakresu pedagogiki, był recenzentem wielu projektów, monografii naukowych i prac doktorskich. Jako członek zespołów badawczych zajmował się problemami edukacji medialnej i kultury informacyjnej. Pełnił funkcję członka towarzystw naukowych i rad naukowych wielu czasopism między innymi „Kognitywistyka i Media w Edukacji”.

Był założycielem i redaktorem naczelnym (2004-2007) czasopisma „Pedagogika Mediów” oraz serii wydawniczej Biblioteka Pedagogiki Mediów. Inicjator (2015) oraz przewodniczący rady naukowej wydziałowego czasopisma „Relacje. Studia z Nauk Społecznych”. Opublikował ponad 80 prac naukowych, w tym był współautorem podręcznika akademickiego *Pedagogika* (2006).

Należał do współtwórców programu kształcenia dwóch specjalności na kierunku pedagogika: edukacja medialna i informatyczna (2000) oraz nowe media w komunikacji społecznej z językiem angielskim (2009).

Otrzymał Medal Komisji Edukacji Narodowej i złoty Medal za Długoletnią Służbę.

Prywatnie był wielbicielem filmów, szczególnie westernów i kryminałów, literatury kryminalnej, muzyki, fascynowały go podróże i poznawanie innych kultur i ludzi. Kierował się życiowym mottem: *Nie pędź, zatrzymaj się, pomyśl i tak nie prześcigniesz swojego cienia.*

[Eunika Baron-Polańczyk, Jarosław Wagner]

Pozostanie w mej pamięci jako człowiek, który od pierwszego spotkania z dużą otwartością starał się budować pozytywne relacje z ludźmi. Nie zawężał poruszanych tematów do spraw zawodowych, ale dotyczył również obszarów związanych z podróżami czy osobistymi przemyśleniami. Podejmował próby integrowania najbliższego środowiska.

[Maciej Andrzej Jackowski]

Zawsze znajdował czas na długie rozmowy o projektach naukowych oraz rozwoju swoich wychowanków. Dysputy te oprócz zacisza gabinetów prowadziliśmy także podczas prywatnych spotkań. Często na stoliku kawiarnianym piętrzyły się stosy serwetek z zapisanymi pomysłami. W każdym z nas potrafił odkryć potencjał i odpowiednio go ukierunkować. Z ogromnym zaangażowaniem pilotował nasze działania, zawsze służąc radą i pomocą. W przypadku niepowodzeń potrafił pocieszyć i zmotywować do dalszej pracy.

[Jacek Jędrzykowski]

Osobiście miałam sporadyczny, raczej formalny kontakt z Panem Profesorem Markiem Furmankiem. Wynikał on głównie z zadań realizowanych w ramach współpracy Zakładu Profesjologii (w którym wtedy pracowałam) z Katedrą Mediów i Technologii Informacyjnych. W ramach realizowanych projektów oraz działań o charakterze nauko-

wym Pan Profesor okazał się osobą kompetentną, zaangażowaną, konkretną oraz bardzo pomocną. Nasza współpraca przebiegała w miłej atmosferze, pełnej motywacji i optymizmu, niestety była zbyt krótka...

[Aneta Klementowska]

Był dla nas troskliwym opiekunem. Pamiętam jak na konferencjach, podczas których towarzyszyło nam lekkie podenerwowanie, zawsze starał się nas wspierać i pozytywnie motywować. Po każdym wystąpieniu mogliśmy liczyć na miłe, budujące i dodające odwagi słowa. Ceniłam u Profesora to, że zawsze liczył się z naszym zdaniem, propozycjami i uwagami, chętnie słuchał i był otwarty na nasze pomysły, dając możliwości ich realizacji. Jego wypowiedzi i wystąpienia były ubarwiane błyskotliwym humorem i dowcipem. To wyjątkowe podejście Profesora na zebraniach i spotkaniach służyło tworzeniu pozytywnej atmosfery, budowaniu dobrych relacji w grupie, zmniejszając dystans i poprawiając nasz nastrój.

[Ewa Nowicka]

Pan Profesor był osobą życzliwą, zawsze nas wspierał. Pozwalał nam, młodym pracownikom naukowym, szukać własnych ścieżek i ideałów naukowych, popełniać błędy, a jednocześnie był naszą inspiracją, podtrzymywał w nas wiarę w to, że warto być w nauce i warto o nią dbać.

[Paulina Woźniak-Chojnacka]